



# NO ERIM

SETMANARI BILINGÜE, SATÍRIC Y DE BON HUMOR

Provincias: Un trimestre. . . 0'75 ptas.  
Extranjero: Un año. . . . . 6'00 »  
Número atrasado: . . . . . 0'10 »

AÑO I ————— N.º 35  
Sóller 1.º de Septiembre de 1917

Correspondencia y Administración  
Luna 27.—SÓLLER  
No se devuelven los originales

## HABLADURIAS

Los pobres están de enhorabuena porque la cercanía de las elecciones les aumenta su valor.

La ambición de mando de ciertos señores les hace rebajar hasta la humillación. En tiempo de elecciones el poderoso señor no teme contagiarse al rozarse con el pobre, no repara con la humillación que hace rebajándose al extremo de charlar, de pedir, de suplicar al que en las otras épocas del año es mirado con desprecio.

Pero no hay que vanidarse porque si recapacitamos, el pobre siempre es pobre, y el pobre siempre es tratado y mirado con indiferencia por la parte alta, por los ricos, por esos que viven de nuestra vida. Si en verdad en tiempos electorales nos vemos pretendidos por la clase acaudalada, no lo somos por lo que somos, lo somos porque nuestro voto vale mucho y ellos lo necesitan para satisfacer su ambición, para adueñarse de la brida que mas nos sujeta cuanto más galope emprendemos.

Pero ¿porque nuestro voto ha de valer más que nosotros mismos?

Con los inventos actuales los hombres ya somos dueños de la tierra, del aire, del mar, de todo menos de nosotros mismos. ¿Y porque?

Porque nosotros, los pobres, también somos ambiciosos después de cándidos, al ver que un señor acaudalado deja su soberbia para suplicarnos. tomamos orgullo, perdemos nuestra vista penetrante, porque si en aquellos momentos tuviéramos penetración, veríamos que aquella humildad es falsa, hipócrita y corta ante todo, y no nos dejaríamos torcer en

nuestro ideal; pues al tener nuestra palabra, al convencerse de que somos suyos, esclavos que digamos; luego es inútil que recurrais a ellos con súplicas, ni llantos, porque aunque sean justas y leales nuestras peticiones nõ serán escuchadas.

Los que el año pasado nos suplicaban y prometían ahora están al poder del pueblo y ¿que hacen?

Nada. Es decir, hacen entorpecer el progreso, hacen menguar nuestra libertad, hacen política en vez de hacer justicia.

La política forzosa, guerrera, quita la armonía en los Ayuntamientos; dentro de ellos las mayorías, aunque todas sus proposiciones sean importunas, son aprobadas y en cambio si las minorías proponen, por justa, por necesaria que sea su proposición es desechada por los contrarios que ni uno solo quiere comprender la razón del solicitante.

El presente escrito esta basado en lo que sucede al Ayuntamiento de Sóller. Los mauristas dueños por mayoría del cotarro municipal, proponen y disponen a su voluntad. Las minorías aunque propongan creaciones de escuelas necesarias y obligatorias, no son escuchadas; sus proposiciones son acalladas por mayoría de contrarios.

Pero no contrarios de parecer, sino contrarios de ideas políticas y ya basta.

¿Es esto procurar el progreso?

No y mil veces no; esto es hacer una política que empuja a los ciudadanos a desbordarse del mager; esta es la causa que los buenos paguen por los malos; esto, es el alma de las revoluciones.

U. ROSSELLÓ



## ¿Qui ha de pagá es gasto?

Es una cosa molt provada que se falta de dobbés aumenta s'ingeni y s'atraviment.

No fa massa anys que un día que tenían vacaciones, se reuniren una cuadrilla d'estudiants per fé junts una volta per dins Barcelona. Anavan ben vestits, duyan gayatet pero entre tots no duyan sis décimas, (cosa molt usual entre estudiants) per lo que vulgar no vulgar tot es pesèitx el feren a peu, porque es seu capital social no requería es lujo d'un tranvía.

Cansats de caminá arribaren a Barceloneta, y un perque tenía uys de poll, s'altre perque duya ses sabates estretas, aquell altre perque tenía una tatxa que li atravessava, un altre perque tenía es peus escaldats, la cuestió es que tots jemegaven des seus respectius pevetes. Pensaren de seurserse a nes banc públics de per allá, pero consideraren qu'es seu decoro no permetía tal baixesa.

—Tenc una idea per aná a seure y hasta refrescá dins un café— digué s'estudiant que tenía ets uys de poll.

—¿Pero d'ahont treim es dobbés?— preguntaren ets altres.

—Seguiume y mentres tant vos explicaré sa meva idea.

—Avuy ferem es negoci, — digué s'amo d'un café poc concurrít, a sa seva done que se disponía per aná a sercá una gerra d'aigotots aquests senyorets deven tení molts de dobbés y per lo tant es gasto que ferán será molt.

Es senyorets, que se refería l'amo des café, eran nada menos es mateixos estodiants qu'antes ja hem dit que no duyan sis décimas de real.

— Bonas tardes tengan. ¿Necessitan algo? preguntá l'amo y mosso a nes mateix temps d'aquell apartat café a n'ets estodiants que

següts amb tota sa comoditat del mon'evol-  
ta ven una taula molt gran.

—A mi ma duga uná copa gran de jelat y  
algunas pastas per muyarhi—digué es mateix  
d'ets uys de poll, qu'era es que feya cap d'a-  
quella compañía quebrada.

—¿Y vostés?

—A mi lo mateix.

—A mi igual.

—A mi idem de idem.

Y aixi tots sucesivament volgueren una  
copa gran de jelat y pastas per muyarhi de-  
dins.

Begut ja es jelat un d'ells se posá má a  
sa cartera per pagá es gasto, pero un altre a-  
gafantlo per sa má li digué:

—¡Ah-no! Jo no puc permetra que ningú  
pagui es gasto mes que jo.

—No senyós; qui ha de pagá ha de se un  
servidó—digué un altre.

—May heu consentiré—afejí un altre.

—No barayarsé per aixó—digué es cabeci-  
lla—tenc una idea per sebre quin de noltros  
es és qu'ha de pagá es gasto. Mirin: Tapa-  
rem ets uys a l'amo y noltros l'enrevolterem  
y éll agafará es primé que podrá y a quest se-  
rá es pagano.

—Molt ben pensat—digueren tots es de-  
més.

L'amo amb sa confiansa d'una bona propi-  
na se deixá tapá sa vista y después de un  
curt temps d'inmovilitat comensá a paupá....

A la fi tocá un bulto ... agafá un brás y....

—Vosté ha de pagá es gasto—digué es  
temps que se desfeya es mocadó.

—¡Y ara!... ¿Qué tornas loco?....

Poc li faltá a n'aquell homonet per caure  
de cul. Ets estudiants aprofitant essé totsols  
dins es café, fojiren un darrera s'altre y l'amo  
paupant paupant, v'havé agafat se seva done  
qu'a n'aquell moment venia de dú sa gerra  
d'aigo.....

BOURAN

## De Jordi Martí Rosselló

Cuant estava dispost a ferté se contesta  
a s'escrit que me dedicares disapte pa-  
ssat, vaitx rebre sa teva carta de concili-  
lació, y cuant la vaitx lletjí vaitx desistí  
de contestarte amb modos insultans, ve-  
jent que tú olvides sas rencós per tonarte  
oferí com a bon amic.

Estic contentíssim, Jordi, perque aixi  
heurem acabat de tirarnos insults y gro-  
sserías qu'es cap d'avall ofenen es bon  
sentit moral des lectós.

Me suplicas que rectificá ets insults  
que te vaitx acaramullá y jo, perque ve-  
jes que may he tengut rencó a sas tevas  
flaquesas (y dispensa, perque en realitat  
va se una flaqueza lo que feras) estic dis-  
post a rectificá.

Totas sas paraulas agrevians que te  
vaitx dí, confés publicament, que no les  
sentia dins es meu interió, les te deya  
per demostrarte que quien a hierro mata  
a hierro muere; mentiria si digués que té

cregut may un homo de mala conducta,  
pero vaitx obrá des meteix modo que tú;  
tú saps qu'ets insults que me dirigires no  
tenian fundament (y esper que també les  
rectificarás) y les digueres perque si, per  
agraviá com jo meteix.

Es día que vengueres a Sólle per arre-  
glá aquest asunto, te vaitx esposá es mo-  
tius que m'induiren a obrá tant enérgic,  
y tú te pogueres convensa que la major  
part de sa cupa la tenias tú; pero no obs-  
tant no te quart rencó, sino qu'el contrari  
desitx que vengui una ocasió per porerte  
demostrá que ni som desagahit, ni res  
de lo que me digueres; lo que si sempre  
he estat, som y seré un amic verdadé d'  
ets amics.

Des mateix modo que t'ofereis incondi-  
cionalment a jo, s'ofereix a tu aquest hu-  
mil y leal amic.

URBANO ROSSELLÓ

## De sa Regió

### De SA POBLA

—Toc toc

—Qui es; adelante. ¡Ah!. Es EN XERRIM.  
¿Que hi ha?

—Pues m'iri. Volia sebre mes notisis, y  
sobre tot que m'explicás amb alguns detalls  
lo que me digué s'altre día sobre contribu-  
cions que *Los Quince* posa y lleva.

—¡Hombrel aquets detalls los sap tothóm;  
pero es perillós diró en públic. Si me promet  
no contaró, n'hi diré alguns.

—Prometido (Y no heu dic pero heu escriu)

—Idó miri un jermá de vosté no paga pa-  
tent de cap clase y té droguería, ferreteria, bi-  
cicletas y motosietas etc. etc. D'aquest ja se  
que no heu dirá, pero ni heya d'altres, per  
exemple un tal Matxi que te fonda, hostel y  
hotel en molts de lletreros y tampoco paga,  
un altre qu'es fuy des saix y te un des cafés  
més concorraguts de la vila y no paga pa-  
tent..... y d'aquesta clase de pastetas surten  
ses ensaimades de Sant Eleuterio.

—Y vosté qu'es des Cassinet. ¿que diven  
de tot aixó allá dalt?

—Aixó si qu'es secret y no vuy qu'heu  
publiqui. Pero per cuant sigui s'hora convé  
qu'heu sàpiga. Va cristalisant es convensi-  
ment de que es negosis bruts de *Los Quince*  
han embrutat ses mans de tots es qu'el for-  
man. Y ells son es que duen ses riendas y  
no ni ha ni un que pugui tirá sa primera pe-  
dra. Tots han agafat poc o molt. D'aixó no  
ni ha cap de dupte.

Ja li vaitx dí s'altre vegade que mos ve-  
rem, que sa política cotxina de *Los Quince*  
es sa causa única des Cassinet. Allá dalt se  
nota una gran tendensi a formá un bloc de  
personas que no duguin ses mans untades y  
en ses próximas eleccions posarsé frente a  
frente a nes de sas mans brutas de *Los Quin-  
ce*.

Ya sabem que piensa el ladrón que todos son  
de su condición y per aixó se creyen que cuant

cridin per sa lluita tots anirem a prende sa  
papeleta de ca *Los Quince* y votá es noms que  
ells mos darán.

¡S'han equivocats!

Y sino el tiempo lo dirá

CORRESPONSAL

Na Catalina Massiana se mereix qu'a n'EN  
XERRIM li doniguen bon ventim perqu'es  
massa xarlatana.

Amb sas sevas companyeras passen es  
temps mermulant y pes carrés insultant a  
personas vertaderas, sense pensá qu'ellas te-  
nen un bon motiu per callá... (No me vuy  
massá allargá perqu'ellas bastant m'entenen).

Ja saps que devora es Floc, cuant vengué  
aquell ciudadá grans motius vareu doná que..  
vos ensengués es foc.

Tú, Catalina, agontaves es...nas, cuant es  
ciudadá a una amiga va posá... se llevó per  
sembrá favas.

¡Saps que si aquella portassa de per cate-  
va parlás... y sas visitas qu'hey fás per cer-  
cá perdius de cassa...! ¡Si també parlás es  
tren, diguent es pics qu'hey anares y a nes  
se u empar ballares es couplets des Ven y  
Ven!

Massiana Sandunguera  
reina des ball y des ...cant  
ets perdit lo de devant  
y no tens res per darrera.

UN HOMO VEY

N. de R.: D'aquest poble tenim un altre es-  
crit, pero dat es seu asunto que nol porem  
reduhí, el gordam pes próxim número.

Pacienci companyeros.

### D'ALARÓ

D'aquest poble hem rebut un escrit  
molt llarc de sa Comissió de festas de  
Sant Roch contestant a «un que ses se-  
bes li feren mal» y motivat a sa seua ex-  
tensió sols publicam alguns parráfets.

Un té, vaumes bollidas, fonoy, oli de  
de rессino, cocas calentas y 35 pesetas.  
¡Oh! remeys bons per cura mal de ven-  
tre; correu tots a curá aquell amic nostro  
que ses sebes li han fet mal..... Ja hey  
som.... ja está bó.

Idó are que nó te mal de ventre, li vo-  
lem di lo que trobam:

Que un homo que diu mentides, es  
un mentidé. Un que diu lo que no sap es  
un calumniadó. Un qui fa s'oso perque ets  
altres l'hey manen, cau en ridicul. Un que  
insulta, serque lo que no té. Un qui pas-  
satje gana, será que no ha dinat, berenat  
o sopat, y tot aixó desfá un homo; un  
que té aquets defectes y no's posa remey,  
ve es día que cualsevol s'enriu d'ell, ser-  
veix per jugá a altres per l'estil d'ell, pe-  
ro a noltros mos fá llástima.

¡Oh indegestionat!, tú sabs molt bé  
que noltros hem cumplit com a bons  
obrés tant com sempre, que no hem atu-  
rat ningú d'entrá a sa plassa, que no hem  
incomodat ningú d'es seu asiento encare  
que no hagués pagat, que cremarem tots

es focs y rodelles que dugué es pirotécnic y que més n'hagués duits, perquè no estave limitat, y que referent a nes premis d'es corredós no haviam anunciat való de cap premi ni de cap clase de corre, ni tampoc coneixem es való o preu d'es potons de cap que tenga correra.

Ara ja mos dirás si estás.

Aquí noltros feim punt apart.

*Pe sa Comissió: EN BLAU.*

## De ESPORLAS

Hem lletjit sa correspondenci que respecte a s'Assamblea pseudo-conservadora d'aquest poble ha publicat EN XERRIM, y francament, hem de confessá qu'ets acorts que s'han publicats son molt secundaris, si's té en conta s'objecta principal porque se va convocá.

Se diu de públic, sense que cap assembleista heu haje desmentit, qu'es fi principal y casi únic perqu'es va convocá va sé per armá una cria de canaris; pero de tanta importanci qu'en dos anys no hey hagués recó en que no s'hí trobás un *pájaro* d'aquesta casta. Per lo vist va fracasá s'idea cuant se daren conta de que tants de canaris axordarian es poble en so seu cant, li privarian se tranquilidat y no quedaria mes remey que o foji des poble o taparlós sa finestra porque volassen a altres regions a propòsit pe se seua música *celestial*.

Es Vicari de s'Esglayeta, per lo vist s'ha alsat protectó des nostro Ajuntament. Conten qu'es día de la Mare de Deu d'Agost va fé un sermó picataló, amanessant en ses penas de l'Infern a tots es qui no anirian a pagá es consum.

Si creguessim essé escóltats, diriem a n'aquest senyó Vicari que no s'afiqui en lo que no li emporta; que seguesqui amb aquellas atlotas ensenyans sa.... doctrina cristiana y no vulgui qu'un día li haguem de dí en públic cosas que sols a s'Esglayeta porán passá.

¡Ja heu val amb aquests capellans! Ma'hem si mos obligarían a havé de cantá clá y contá a n'es públic es cuento d'es *mantó* y altres qu'en tenim en cartera.

## De PORRERAS

Sa festa que sa celebrá es día 25 d'Agost a n'aquest poble resultá lo mes polida.

Se fé, per comensá, una correguda de toros, en se qu'hey vá guanyá messions es *Porret*, y es bou engaxá es *Catalá*.

Des vuit toreros qu'hey ha a nes poble ni havia dos de molt covarts, els quals totduna qu'es bou entrá dins sa plassa botaren dins valle.

Sa primera espase va demostrá tení bonas condicions pes carrec que desem-

penyava, pues en dues estocades matá es bou. En camvi sa segona demostrá no esé bona hasta y tot per fé aigo cuita, pues per matá es bou necessitá sas herbas de Santa Lletrudis.

Se revetla no vassé com se corraguda des toros, pues v'aná bé, y a pesá que siguem a nes temps de se miseri, així maiteix amollaren globos, rodellas, bombas, covets y hey hagué música.

El sen dema corregudas de cavalls, carreras a peu, y es vespre un gran ball a n'es que ses porrerencas s'estiraren ets esperons.

¡Porrerencs!: D'enhonorabona  
tot es poble té qu'está  
perqu'aquí se celebrá  
una festa lo mes bona.

UN QU'HEY ERA

## XERRIMADES

Hem definit lo que deyam la setmana passada de que en Puig, en Tambó y en Senobla havian tret es calsons a una atlota y ara resulta que se conducta d'aquets tres joves, amb aquest asunto, es més digne d'alabá que de censurá.

S'atlota no's cap fabricante de «Can Pedessót» com deyam sino qu'es una *fulana* de Palma qu'es vespre de sa festa des Convent invitava a nes ninets a gastarse es dobbés amb ella, y aquells tres joves vejent que per aliá no hey havia cap policia per castigá a sa palmesana, constituiren, entre ells un tribunal privat y le condenaren a partí a peu y sense calsons cap a Palma.

Noltros trobam que s'han fets acree-dós a un premit per havé procurat llevá d'es mitx d'una festa a una persona qu'escandalisava sa moral sollerica.

Mos contan des Port de Sólle:

A sa claró d'un fenal (veinat de s'hotel de C'an Faroles) se reuneixen cada vespre un mostruari de madonetas portentesques, y tan bugaderas, que forman allá una completa budagaría, passant per dins es llixuet totas sas personas que les venen a sa memori, haguentni hasta de beatas que van a combregá amb rodas de... carruatje.

Es portentencs las han dat es nom de ses *senyoras des farolet*, y noltros si continuen tayant sayos a cualsevol, prendem nota des nom de ses oficiales de se tal bugadaria y darem a coneixe es seu nom a tot Deu.

Per cabá de fé es cuentet  
direm així com consona  
que no pot essé molt bona  
sa Junta des *Farolet*

DOS AMICS SEUS

A n'en Xiclet d'Artá.

Prudent, cla y leal inimic: Me dispensará que domés li digui dues parauletas per contestá a lo que me diu dissapte passat, pero se meva ploma lo que té de valenta per combatí cara a cara, heu té de coverdía per no humillarse a doná explicacions a un que, per coverdía, o per convenienci o per sas moltas faltas que li pugan descubrí, encubreix es seu nom amb un pseudóssim per discutí amb un que lealment descubreix es seus noms y llinatjes.

Per lo tant mentras vosté no tengue sa *fortesa* o fortaleza de declará es seu nom, per jo sebre si es meu contrari nom Andreu o altra cosa, jo feré es *borino* y me limitaré a dirli com es poeta:

*Si a tí te falta el valor  
de descubrirte esta tarde  
a mi sobra el honor  
por tratar con un cobarde*

URBANO ROSSELLÓ SERRA

Pe'n Toni Doy (a) Buñol

Pregunta vol resposta: A nes penúltim número d'EN XERRIM inventas una daje amb alló «d'homo petit pocavergonya». Si no has fét invens mes grossos, amb aquest no no t'has lluit, demostrant qu'ets gran iglesi y pocs perdóns, o, com diuen en mallorquí, has fét un solemne buñol.

Si te vaitx enjegá de ca meua sense explicarte es motiu ara el te diré:

Venias a ca meua per ensenyá de lletra a ses meas fias, no per darles educació, pues d'aixó per donarné n'han de tení. Sápigas que cuant me vaitx teme, donaves a ses meas fias més mal exemple que no ensenansa de lletra. Te creias que ca meua era puesto per vení cada día a testetjá an n'Antonia de Son Mico y té papés masse buñolenc y sentá plassa d'atrevit.

Per aixó a ca meua ja havias acabat ses feinas. Ets un *Tenorio* masse afectat de tocá piano.

Me dius poca vergonya. Pacienci. Mes mal está qui no'n té jens... y per avuy basta.

MIQUEL DES PUJOL

Contesta merescuda a nes pintó de sas pastas agres.

Disapte passat demunt es «Foch y Fum» y firmat per *Ricardo el tranquilo* sortí un insult a un grupo de veinats y veinades de pes barrio des Convent a nes quals les donan es tractament de *comissió de damas desvergoñidas*.

Per no embuyá fil anirem per parts.

En primé lloc tracta de president bufat a un tal Puig-sabeté, y aquest contesta a n'aquest pinta moneyas que lo de bufat no li compren es sentit, ja qu'ell no

beu ni va per cafés fè befa des pulit re-  
trato de sa seva atlotà.

En según lloc a nen Toni Muliné li do-  
na es càrec de secretari, pero aquest li a-  
rramba tal destino a éll, perque tenga al-  
tre feina que fé més que pintá *santets* a sa  
seva sogra.

Y en quant a sas dones, aquestas el des-  
precian per guapo y per única contesta li  
diven qu'amb un homo tant errat de con-  
tas, tant comediant, tan vestit de blanc,  
tant presumit y sobre tot tant *Charlot* se  
rebaixan sols de contestarli.

Mateu no sigas doyt  
y si te sents escritó  
no sigas mermuladó  
o sino sa Comissió  
te prendá es pel amb aixut.

EN TARGETETAS DE VISITA

Mos conta un *Verderol* que dues atlotas  
que trebayan a sa fabrica de «Can Mua-  
na» es dia de san Bartomeu, tengueren  
tanta de presse de *novios* que no poguent  
doná conversa a tants en varen enjegá  
cuatre y se quedaren en dos, es cuals,  
quant se despediran d'ellas, les promete-  
ren qu'es diumenge sigüent nirian a ca-  
seva per acabá de compondre es partit.

Mes contentas qu'un cá amb un ós,  
na Figa y na Peretons, que son sas dues  
damas, sen anaren a caseva, pero joh ver-  
gonyal aquells dos pollos escohits brillan-  
ren per sa seva ausenci.

Es desconsol va se monumental, y ara  
ja s'aconhorterian sols per festetjá, que si  
acostás en Juan Porqué y en Tonieu Ga-  
liday.

Han tengut per resultat  
aquestas hermosas *pollas*  
qu'enjegaren quatre *pollos*  
y araja no'n tenen cap.

A Fornalutx feren diumenge passat sa  
festa que noltros ja haviam anunciada.

Lo qu'es amb aixó, es fornalutxencs se  
lluiren; varen prenda totas sas medidas  
per no havá de fé es ridicul, venguent  
hasta y tot per dit motiu una música, pro-  
cedent de Palma.

Es poble estava tot adornat amb ban-  
deretas de papé, y sas fornalutxencas tor-  
naven locas quant veyan qu'es jovent so-  
lleríc las tiravan *piropos*.

Y a noltros es *xerrimossos*.  
tot Deu mos tenia pó  
mostrantmós noltros d'aixó  
sens'exatjerá orgullosos.

Es poeta *Egroj* de ses Merjades mos co-  
munica:

Senyó Directó: Li suplic, de se seva  
demostrada amabilidadat, s'inserció de sa  
sigüent protesta:

Protest sobre se conducta que obser-  
ven una partida de senyorets de *pá amb*  
*fonteta*, els cuals perque ni ha varios que

a caseva tenen dos dobbés, ja volen po-  
dersé riure del próxim, insultant a cual-  
sevol bitxo vivent que pás per devant  
élls, sense motiu ni rahó.

A defora des *Foment* era jo, diumenge  
passat, amb compañía den *Pep Noy* y al-  
tres tres companyeros y just per se *falta*  
d'essé jo y en *Pep Noy* relectó: d'EN XE-  
RRIM, ja comensaren a tirarnos indirec-  
tes.

¡A infelissos! Maldament dugueu carte-  
ras amb billets de deu duros no mos feis  
enveja, perque jo y es meus companyeros  
sabem que pobres som, pero qu'al me-  
nos tenim un poc d'aducació y vergonya.

Aquets tios de *pá en fonteta*  
que volen sé senyorens  
mirau es seus butxecóns,  
y veureu sense cansóns  
que no duen una pesseta.

A n'es número 52 d'aquest setmana-  
ri, vaitx lletji, una xerrimade sobre una  
senyore sollerica des carré de la Victori,  
que vá varies vegades per setmana a nes  
Port de Sólle. Dita senyora pareix que  
se va proposá s'altre dia ocuparsé d'un  
jove qu'ella ni siquiera coneix y li va po-  
sá molt de mal.

Solament deim a n'aquest bacallá a-  
questes dues paraules, perque si te se  
llengo llarga y perque siga tant grossota  
s'haja de menjá a tot Deu y li deim que  
fasi el favó de no posarsé amb lo que no  
li emporta o sinó, será servida de torná  
sorti demunt EN XERRIM; per xerradora y  
mentidera, perque menos mal si digues  
sa veritat perque

Hey ha meneras d'obra  
pero no son com ses tevas,  
y tú en ses coses sevas  
ja may ti tornis posá.

EN XERRAT

A nes nostro últim número, deyem  
amb una *xerrimade* que a nes carré de la  
Má y de la Gran Via, si havia de celebrá  
festa: pero resultá qu'estavem mal infor-  
mats, no celebrantsé res per dits carrés.

Es lectós ja comprendrán es motiu y  
dispensarán s'equivocació que sufrirem.

Sa sessió passada de s'Ajuntament va  
despertá interés.

Es concejal senyó Frontera abogá per-  
que es trabayadós de sa brigada municipi-  
pal cobrassen setmanalment. Muy bien  
hombre; ara comensam a sentirló parlá.

Ets senyós Ozonas, Colóm, Forteza y  
Coll apoyaren sa proposició del senyó  
Frontera. Naturalment. S'únic qu'hagués  
protestat, y venturosament era de vera-  
néo; era el senyó de sa frescura.

Amb sos damés asuntos que trataren  
el senyó Colóm (D. Miquel) está molt o-  
portú.

A sa dita sessió es concejals de sa Coa-

lissió duyan majoria y prengueren molt  
de coratje. Hora sería qu'es poble com-  
prengués lo que li convé més.

A sa fonda Palmesana  
que té l'amo Andreu Ramón  
tots es dormitoris son  
amb ventilació molt sana;  
y per llevarse sa gana  
trobaran plats variats  
amb bon esmero arreglats  
servits amb gran prontitut  
y amorosa servitut  
y tot a preus rebejats.

Si voleu sebre ahont es  
carré de Cocheras, tres.

Per aquesta setmana mos veim obli-  
gats a suspendre sa película artanenca  
motivats qu'a derrera hora es maquinista  
s'ha indigestionat d'una penxade de peras.

També quedan enterra; un article de  
Manacó, un de Bunyola y una senáye de  
xerrimades.

També deixam de publicá un article  
cuantre en Biel es Petrero perqu'aquest ve  
amb una firma que no mos satisfá. S'au-  
tó si s'interesa qu'el publiquen que passi  
per sa Redecció.

Y a derrera hora ¡aquesta es bona! mos  
han duit un escrit sobre sa saca de farina  
d'en Bernat general de s'automóvil.

Dissapte que vé, sino som morts, tot se  
publicará.

En so repertiment de sas accions des bou  
de san Bartomeu hey hague lio.

Per rencós particulás a algúns soscrits-  
no les volgueren vendre sas accions.

Hasta ni ha que diven qu'es bou era  
polític y no volia qu'es contraris en men-  
jassen.

¡Ah carape! Per aixó se jugué a reposá  
devant es «Centro Maurista».

Y vejent aixó en Meu Coix  
digué posant cara trista,  
a l'instant es cá y es moix  
será des partit maurista

## Juventut eterna...

... se consigueix usant s'AIGO TRIUNFAL  
POGRESIVA, que garantisen que no conté  
nitrat de plata ni sustancis nocivas a sa sa-  
lut.

No embruta sa pell ni taca sa roba.

**Preu: 5 pessetas botella**

¡Fora cabeis blancs! ¡Viva sa juventut! En-  
venen a Palma: perfumeria Inglesa, a se Ca-  
dena 6—Perfumeria Oriental, Quint 1 y 3  
Perfumeria de D. Lluç Canals, Brosa 10 y el  
SOLLER: Germanas Estades, Plassa Consti-  
tució 16 y a sa Perfumeria Artística, Lluna  
5 y a totas sas principals perfumerias d'Es-  
paña.

¡¡¡Qui torna en sos cabeis blancs  
es perque vol!!!

SOLLER-Tip. Moderna de Calatayud y C.<sup>a</sup>